

Vypraveno

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

dne 5.5.14

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 9.5.2014
podpis: 9.5.2014

MVCRP011GZOU

- 2 - 05 - 2014

V Praze dne

Č.j.: MV-18657-4/VS-2014

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0349r

Rozhodnutí

Ministr vnitra, jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

Alžírsko, trvale bytem (dále jen „žadatel“), rozhodnutí odboru Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 8.1.2014, čj. VS-1652/835.3/2-2013, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, do které zahrnul nezletilé dítě: - Česká republika, trvale bytem, dále jen „nezletilé dítě“), oba státní občané Alžírsko, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění

I.

Žadatel společně s nezletilým dítětem požádali o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“). Správní řízení o žádosti Ministerstvo vnitra zahájilo dne 9.7.2013. Žadatel má na území České republiky povolený trvalý pobyt od 8.7.1991, nezletilé dítě od 19.6.2007. Ze spisu je zřejmé, že žadatel a nezletilé dítě jsou státními občany Alžírsko. V roce 1991 uzavřel první manželství se státní občankou České republiky, které bylo v roce 2005 rozvedeno. Z tohoto manželství se narodily 3 děti. Druhé manželství žadatel uzavřel v roce 2005 v Alžírsku se státní občankou Alžírsko. Z druhého manželství se narodily 3 děti. Od roku 2007 je žadatel na rodičovské dovolené.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a c) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky a podmínku, že v posledních

pěti letech nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin. V roce 2009 žadatel byl uznán vinným z pokusu spáchání trestného činu ublížení na zdraví a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 3 let. Výkon trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let s dohledem. Usnesením ze dne 20.1.2009 Obvodní soud pro Prahu 9 rozhodl, že se podmíněně odsouzený žadatel osvědčil. Výpis z evidence Rejstříku trestů ze dne 11.7.2013 je bez záznamu.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel nesplňuje podmínku vymezenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázané znalosti českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky (dále jen „vyhláška č. 137/1993 Sb.“) a podmínku spočívající v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, neboť řádně a včas nehradil pojistné na veřejné zdravotní pojištění. Nezletilé dítě podmínku zakotvenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství vzhledem ke svému věku neprokazuje. Z protokolu sepsaného dne 29.10.2013 při osobním jednání na Ministerstvu vnitra vyplynulo, že žadatel s manželkou mluví arabsky, neboť její znalost českého jazyka je špatná, s dětmi mluví česky. Kromě toho mluví doma i francouzsky. K pohovoru (prokázání znalosti českého jazyka) u Úřadu městské části Praha 4 žadatel uvedl, že mu byl předložen těžký článek, jemuž zcela neporozuměl. Požádal na tomto jednání na Ministerstvu vnitra dne 29.10.2013 o prominutí nedostatku znalosti českého jazyka a tudíž i o prominutí splnění dotčené podmínky pro udělení státního občanství České republiky. Konkrétní důvod pro prominutí splnění dotčené podmínky neuvedl. Ministerstvo vnitra splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) a e) ve spojení s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství neprominulo.

Ministerstvo vnitra dále konstatovalo, že žadatel a nezletilé dítě nesplňují podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství. V intencích sdělení Velvyslanectví Alžírské demokratické a lidové republiky v Praze ze dne 29.5.2013 a 8.10.2013 ztráta neboli pozbytí dosavadního státního občanství může být uplatněna jen u státních občanů Alžírska, kteří nabyli alžírské státní občanství udělením. V případě žadatele i nezletilého dítěte je ve sdělení dále konstatováno, že vzhledem k tomu, že jsou oba alžírského původu (otec je Alžířan) nemůže jim být ztráta alžírského občanství vyslovena. Ministerstvo vnitra s odkazem na ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) konstatovalo, že se od 1.1.2014 pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje prokázání pozbytí dosavadního státního občanství. Tudíž prokázání splnění této podmínky odpadá.

V případě nezletilého dítěte Ministerstvo vnitra vycházelo ze skutečnosti, že nezletilé dítě bylo zahrnuto do žádosti otce a ačkoliv podmínky pro udělení státního

občanství České republiky formálně splňuje, rozhodlo žádosti nevyhovět v plném rozsahu. Z předložených listin, jež jsou součástí spisu, lze dovodit, že nezletilé dítě s ohledem na svůj věk má vytvořeny vazby ke své rodině, která je alžírského původu, výchovou a péčí o něj je vázáno na žadatele, který je za tím účelem na rodičovské dovolené. Proto Ministerstvo vnitra došlo k závěru, že v těchto širších, zejména rodinných souvislostech, je nutné a žádoucí ctít zásadu jednotného státního občanství v rodině.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8.1.2014, čj. VS-1652/835.3/2-2013, podal žadatel včasný rozklad (rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8.1.2014 žadatel převzal dne 13.1.2014, podáním u provozovatele poštovních služeb dne 22.1.2014 podal rozklad ve smyslu ustanovení § 152 správního řádu). K rozkladu přiložil vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze dne 20.1.2014 za období od 7.11.2011 až 17.1.2014. V rozkladu uvedl, že na území České republiky žije 23 let, poznal zde první manželku, z tohoto manželství se narodily 3 děti. I když se rozvedli, s dětmi udržuje kontakt. Mluví spolu česky, proto je podle něj zvláštní, že při zkoušce z českého jazyka neprošel. Po rozvodu vychovával 2 děti a musel kvůli nim navštěvovat základní školu, kde s učitelkami komunikoval v českém jazyce. Z druhého manželství má 3 děti, se kterými komunikuje česky, také s jejich učitelkami a lékaři. Domnívá se, že není úplně pravda, že by vůbec nepochopil text předloženého článku. Pouze nedovedl až tak vysvětlit obsah, jelikož to byl těžký článek, který se netýkal běžných věcí. V rozkladu dále žadatel uvedl, že zdravotní pojištění má v pořádku a vše má zapláceno. Vyslovil přání, že v České republice chce zůstat a vychovávat zde své děti. Také by chtěl, aby děti měly české státní občanství a mohly zde studovat a pracovat. V České republice se cítí více doma, než ve své zemi.

III.

O rozkladu rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra posoudil zákonnost postupu Ministerstva vnitra jako správního orgánu rozhodujícího v dané věci v I. stupni. Ministr vnitra konstatoval, že postup Ministerstva vnitra byl správný a napadené rozhodnutí je v souladu se správním řádem.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 23.9.2013 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení o žádosti přerušilo a souběžně podle ustanovení § 59 správního řádu předvolalo žadatele, aby se dne 29.10.2013 dostavil k jednání na Ministerstvo vnitra s tím, že jeho osobní účast v řízení je nutná, a to za účelem odstranění vad žádosti a úplného a přesného zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky (§ 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství). Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu. Žadatel byl poučen, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. V dotčeném usnesení Ministerstvo vnitra poučilo žadatele také o možnosti zastavení správního řízení o jeho žádosti ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Byl rovněž poučen o možnosti zvolit si zmocněnce ve smyslu ustanovení § 33 správního řádu.

Dne 29.10.2013 se žadatel dostavil na Ministerstvo vnitra. Bylo mu umožněno nahlédnout do spisu. Byl seznámen s obsahem spisu a se stanovisky příslušných úřadů. Přípomínky k nim neuplatnil ani nepožadoval jejich doplnění. Do protokolu, který je součástí spisu, žadatel uvedl skutečnosti týkající se jeho rodinného a manželského života a pobytu na území České republiky. Zmínil se také o tom, že do roku 2013 v České republice nikdy nepracoval a nepodnikal. V roce 2003 byl podmíněně odsouzen za trestný čin a pobýval ve vazbě, po propuštění byl evidován jako uchazeč o zaměstnání. Od roku 2007 byl a je dosud na rodičovské dovolené. Jeho první a zároveň poslední zaměstnání v České republice trvalo od poloviny března 2013 do poloviny června 2013. Ke zdroji svých finančních prostředků v České republice uvedl, že v České republice většinou nakoupil sklo, které dovezl do Alžírsku a prodal. V Alžírsku žije jeho matka, má 9 sourozenců, rodina vlastní v Alžírsku v centru města velký dům, kde je provozována pizzerie a lékárna, rodina mu tak poskytuje finanční prostředky. V České republice v současné době pobírá rodičovský příspěvek a příspěvek na bydlení. Uvedl, že pravidelně cestuje za rodinou do Alžírsku, minimálně jednou za dva měsíce, pobývá tam 2-3 dny. Ke zdravotnímu pojištění žadatel uvedl, že jeho zdravotní pojištění je u Všeobecné zdravotní pojišťovny (VZP) evidováno od roku 1993, kdy mu vzniklo. Nikdo ho neupozornil, že má hradit pojistné. Teprve v roce 1998 se dostavil k VZP v souvislosti s první žádostí o udělení státního občanství České republiky a dlužné pojistné na veřejné zdravotní pojištění ve splátkách uhradil. Předložil potvrzení VZP o bezdlužnosti a vyúčtování pojistného VZP od listopadu 2011 do října 2013. Žadatel požádal o prominutí splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství za svou osobu a své nezletilé dítě, které zahrnul do žádosti, a to v souvislosti se sděleními Velvyslanectví Alžírské demokratické a lidové republiky v Praze, jak je uvedeno v části I. tohoto rozhodnutí (strana 2, třetí odstavec shora). Ke spáchanému trestnému činu žadatel uvedl, že se jednalo o vzájemné napadení s přítelem bývalé

manželky. Jeho i bývalou manželku pozval v roce 2011 na dovolenou do Alžírsko, v současné době je přítel jeho bývalé manželky jeho kamarádem. Ke znalosti českého jazyka se vyjádřil způsobem, jak je uvedeno v části I. tohoto rozhodnutí (strana 2, druhý odstavec shora).

Při posuzování žádosti ministr vnitra i rozkladová komise ministra vnitra vycházejí především z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství. Zákon o státním občanství obsahuje ustanovení, jež upravují způsob a podmínky, za kterých může, nikoli musí, být cizinci státní občanství České republiky uděleno. V této souvislosti pak Ministerstvo vnitra nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti, např. otázky plnění povinností vůči České republice, a zejména dodržování právních předpisů. Z těchto skutečností vychází rozhodnutí jak Ministerstva vnitra, tak i ministra vnitra. Znamená to tedy, že ani osobě, která o státní občanství České republiky požádá a stanovené podmínky splní, nemusí být vyhověno. Takovéto rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou, ke které Česká republika přistoupila. Vnitrostátní právní úpravy, podle kterých postupují jiné zúčastněné smluvní státy, rovněž obsahují ustanovení, podle nichž mohou, ale nemusí, osobě žádající o státní občanství vyhovět.

Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8. 3. 2000 vydaném pod čj. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí: „... má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“

Ministr vnitra dále odkazuje na vysvětlující zprávu k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), kde se uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení posuzována existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství. Je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při udělování státního občanství České republiky. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, Ministerstvo vnitra prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení vychází ze skutečností každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 32/2005-51 ze dne 7. června 2006).

IV.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí znovu meritorně posoudil z hlediska splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky, o které žadatel požádal. Konstatoval, že nejsou splněny podmínky ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství. Ze spisu jednoznačně vyplývá, že žadatel v minulosti neplnil povinnosti vyplývající mu ze zvláštních právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění. Rovněž neprokázal znalost českého jazyka. K tomu nepředložil relevantní důvody, které by danou skutečnost objektivně odůvodnily. Ministr vnitra se proto přiklonil k názoru rozkladové komise a Ministerstva vnitra, že v daném případě nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí jejich splnění. Ztotožnil se s důvody zamítnutí žádosti uvedenými v napadeném rozhodnutí Ministerstva vnitra a v plném rozsahu na ně odkazuje. Žadatel po dobu povoleného trvalého pobytu řádně nehradil povinné pojistné na veřejné zdravotní pojištění, přestože podle vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění VZP, které přiložil k rozkladu, na pojistném a na penále již dluh nemá. Dluh na penále ve výši 4 039 Kč mu byl prominut dne 14.12.2011. Ministr vnitra se domnívá, že hodnocení splnění, respektive nesplnění této podmínky Ministerstvem vnitra bylo správné. Podmínka spočívající v plnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění v rámci správního řízení o žádosti je posuzována především v širším časovém kontextu, tj. od doby, kdy byl žadatel povolen trvalý pobyt na území České republiky, v daném případě od roku 1991, až do doby vydání meritorního rozhodnutí, nikoliv ad hoc, tj. k době podání žádosti a rozhodnutí o ní. Je jednou z podmínek, které se hodnotí u žadatele v rámci jeho integrace do české společnosti, jež zahrnuje jeho vazby nejen rodinné, sociální, pracovní, ale také dodržování právního řádu státu, o jehož státní občanství žádá. Ministr vnitra se domnívá, že nelze zcela objektivně namítat případnou libovůli Ministerstva vnitra při hodnocení závažnosti žadatelova pochybení v minulosti v souvislosti s plněním této povinnosti, neboť žadatel relevantním způsobem neodůvodnil a nedoložil listinnými ani jinými vhodnými důkazními prostředky skutečnosti, proč povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění neplnil. Ministr

vnitř se domnívá, že je naopak žádoucí a nutné splnění zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky hodnotit v delším časovém kontextu a vazbách v rámci jeho komplexní integrace do české společnosti. Tímto lze objektivizovat nezpochybnitelnost daného rozhodnutí ve věci. K tomu vybízí i charakteristika státního občanství, jako trvalého svazku mezi fyzickou osobou a státem, kdy trvalost tohoto vztahu je dána v delším časovém období plnou integrací žadatele o státní občanství do české společnosti. Stejně tak nelze odhlédnout ani od skutečnosti že žadatel nesplnil podmínku prokázání znalosti českého jazyka. Uvedl pouze, jak do protokolu při osobním jednání na Ministerstvu vnitra, tak v rozkladu, že obsah článku nepochopil, neboť byl těžký a obsahoval údaje, které se vymykají jeho běžné komunikaci v češtině. Jiné objektivní a relevantní důvody k tomu neuvedl. Proto nelze ke skutečnostem v rozkladu uvedeným, přihlídnout jako k důvodům hodným zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství a prominout splnění dotčených podmínek. V daném případě se jednalo o opakované a prokázané porušování povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění, přestože žadatel namítá, že tyto povinnosti již plní. Ministr vnitra se ve shodě s názorem Ministerstva vnitra domnívá, že žadatel by měl vzhledem k dlouhodobému povolenému trvalému pobytu na území České republiky, tyto povinnosti mít osvojené a řádně je plnit a stejně tak mít osvojenou znalost českého jazyka, aby odpovídala základním kritériím a požadavkům stanoveným vyhláškou č. 137/1993 Sb.

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1.1.2014 neprokazuje

V zájmu zachování jednotného občanství v rodině nebylo v kontextu nevyhovění žádosti žadatelem uděleno státní občanství České republiky ani jeho nezletilému dítěti.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplynuly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí a žadatelem nebyly uplatněny relevantní důkazy, ministru vnitra nezbylo než rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy rozklad zamítnout.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

